
Univerzitu Karlovu navštívil Jiří Habsbursko-Lotrinský

Univerzitu Karlovu navštívil Jiří Habsbursko-Lotrinský

Během své návštěvy Univerzity Karlovy 29. května pronesl Jiří Habsbursko-Lotrinský přednášku Evropa, Evropská unie a střední Evropa – perspektivy po brexitu a volbách do Evropského parlamentu v roce 2019. Prorektor Jan Royt mu předal pamětní medaili a také speciálně vytvořený rodokmen, který sleduje rodovou linii Habsburků až k zakladateli Univerzity Karlovy Karlu IV.

Na úvod přednášky omluvil Jiří Habsbursko-Lotrinský svého staršího bratra Karla Habsbursko-Lotrinského, který musel pozvání na Univerzitu Karlovu na poslední chvíli odříct kvůli nemoci. „Čest navštívit Univerzitu Karlovu proto připadla mně. Můj dědeček, poslední rakouský císař a český král Karel I., zde studoval. Univerzita Karlova vždy byla a je

hluboce spojena s naší rodinou, jsem proto velice šťasten, že ji mohu navštívit.“ Jiří Habsburský tak nepřímou odkázal na skutečnost, že je potomkem Karla IV.

V přednášce zhodnotil své zkušenosti z působení v Evropské unii a posluchačům nabídl vhled do jejího fungování a především významu pro další rozvoj Evropy. Ta se podle něj v současnosti nachází ve skutečně zajímavých časech. Stojí před ní brexit, Rakousko se nachází v krizi, Španělsko se potýká s katalánskými separatisty a Srbsko uvedlo svou armádu do bojové pohotovosti. „Kritikům Evropské unie bych doporučil, aby se podívali na dobu, kdy se EU začala formovat. Bylo to nedlouho po druhé světové válce a Evropa se rozhodla sjednotit a nastolit mír a stabilitu. To jsou dvě hodnoty, které nám Evropská unie poskytuje a zaručuje i dnes. Válečný konflikt na území EU si dnes dokážeme představit jen těžko, zároveň ale velmi rádi zapomínáme, jak nenahraditelnou úlohu Evropská unie v zachování míru a stability hraje.“

<blockquote class="rightfloat"> <p>Kritikům Evropské unie bych doporučil, aby se podívali na dobu, kdy se EU začala formovat. Bylo to nedlouho po druhé světové válce a Evropa se rozhodla sjednotit a nastolit mír a stabilitu.</p> </blockquote>

Výhody, které nám Evropská unie dnes poskytuje, vnímáme podle Jiřího Habsburského jako samozřejmost a upínáme se ke kritice, která je často neopodstatněná: „Evropská unie je velice často označovaná jako příliš byrokratická. Pokud se podíváme na čísla, zjistíme, že v jejím aparátu pracuje padesát tisíc zaměstnanců. Naproti tomu v byrokratickém aparátu Mnichova je jich třicet osm tisíc a v Hamburku sedmdesát tři tisíc. Obě města jsou přitom mnohem menší než Evropská unie.“

Další častou a mylnou představou o fungování Evropské unie je podle Jiřího Habsburského tvrzení, že všechna rozhodnutí přicházejí z Bruselu. „V Bruselu sedí zástupci všech vlád. Všechny vlády se jejich prostřednictvím mohou na rozhodování podílet a měnit jej,“ upozorňuje. Problémem je prý zejména skutečnost, že občané většinou nevědí, kdo je v Bruselu zastupuje. To však podle Jiřího Habsburského není problémem Evropské unie, ale jednotlivých politiků, kteří se po volbách přesunou do Bruselu a své zemi a voličům se odcizí.

Menší státy se ale v Evropské unii uplatňují hůře, to Jiří Habsburský přiznává. Východiskem pro menší státy střední Evropy je podle něj prohloubení spolupráce v rámci Visegrádské smlouvy. „Pokud budou země Visegrádu úzce spolupracovat, mají možnost vyrovnat se velkým státům, jako jsou Francie nebo Německo. Měli bychom se zaměřit na to, jak posílit spojení středoevropských zemí a mít tak na fungování EU větší vliv,“ doporučil.

V závěru své přednášky Jiří Habsbursko-Lotrinský zdůraznil, že nejdůležitější je nikdy neztrácet naději. „Když můj otec zemřel a my jsme procházeli jeho věci, našel jsem u něj v pracovně svazek jeho poznámek k různým přednáškám a prosllovům. Zajímavé na něm bylo, že posledním slovem na každém z nich bylo optimismus.“